

De Here

Renee zat in een tijdschrift te bladeren. Ondertussen liep Lynn langs de schappen met romans. Het was niet druk in de bibliotheek.

- Was er niets van je gading bij? vroeg Lynn.

Renee keek even op van haar tijdschrift.

- Nee, niks. Veel science fiction hebben ze hier niet.

Buiten begon het voorzichtig te sneeuwen.

- Het sneeuwt, zei Renee.

- 't Is winter.

Lynn trok een boek uit de rij.

- Dit zou weleens de moeite waard kunnen zijn.

Lynn las graag humoristische werken. Omdat ze een voorkeur had voor literatuur, las ze overwegend Engelse schrijvers.

- Het is van... Dat dacht ik wel, een Engelsman. Daar kun je nog wat van leren. Weet je, ik vind dat we Calvijn alsnog tot staatsvijand nummer één moeten verklaren. Onze literatuur staat stijf van de predestinatie.

Renee schoof het tijdschrift opzij.

- Alleen maar boven de rivieren. Neem anders een Vlaamse schrijver.

- Die zijn ook niet allemaal even geweldig. Ik ga dadelijk bij de detectives kijken. Ga je dan mee?

- Is dat niet naast de afdeling met strips? Ik geef niets om detectives, maar strips vind ik wel leuk.

- Strips zijn tegenwoordig ook literatuur, zei Lynn, net als detectives.

- Dat zal mij worst wezen.

- Pardon, zei een oudere man met een grijs sikje. Wilt u wat zachter praten? Ik probeer na te denken over welke roman ik zal nemen.

Lynn monsterde de man, die ongeveer vijf meter van haar af stond.

- Dit is de studiezaal niet, zei ze. In de studiezaal is stilte verplicht. Hier spelen zelfs kinderen.

- Dat kan wel zijn, maar ik heb er last van. Bovendien ben ik niet gediend van kritiek op de grote Calvijn.

Lynn keek van de man met het sikje naar Renee. Die stond met een zucht op.

- Kom, zei Renee, dan gaan we bij de strips kijken.

- De grote Calvijn? vroeg Lynn. Bedoel je soms die schijnheilige hufter van een Johannes Calvijn?

- Toe maar, schijnheilige hufter. Dan vergeet u wel wat hij voor ons heeft betekend.

- Nee, zei Lynn, dat ben ik niet vergeten. En jij bent vast geen Brabander.

- Het gaat u niets aan, waar ik geboren ben. Ik ben Nederlander en net als u schatplichtig aan Calvijn.

- We vullen inderdaad nog steeds de schatkist van zijn volgelingen. Kunnen jullie niet oprotten uit Brabant? En neem dan gelijk de fanatieke moslims mee. Die zijn net zo gestoord.

De man voelde gepikeerd aan zijn sikje.

- Ja, dat mag u zeggen, zei hij. In Nederland kennen we nu eenmaal vrijheid van meningsuiting. U mag alles zeggen. Maar uw gebrek aan eerbied voor religie is naar mijn mening wel stuitend.

- Jouw mening is niet interessant, broer. Wees blij dat je hier nog welkom bent, als calvinist.

- Zullen we naar de strips gaan? vroeg Renee.

- Goed idee, zei de man, gaat u maar naar uw strips. Daar hoort u thuis. U heeft niets te zoeken bij de literaire werken.

- Maar jij alles, zei Lynn. Fijn boeken lezen van literaire geweldnaren, die maar niet uitgeschreven raken over hun jeugd in een gereformeerd gezin. Domineeszoontjes die de rest van Nederland lastig blijven vallen met hun gemankeerde gevoelsleven. Met dank aan Calvijn.

- Asterix en Obelix, daar kan ik erg om lachen, zei Renee.

- Weet je, zei Lynn, jij zou het liefste alles verbieden wat jou niet bevalt. Iedereen moet jouw god aanhangen, jouw boeken lezen. Geef die calvinisten de ruimte en Brabant heeft weer geen flikker te vertellen. Je bent vast dol op de huidige regering.

- Zeer zeker niet, zei de man. Het staat mij echter tegen dat u op weinig respectvolle wijze spreekt over monotheïstische religies als het Christendom of de Islam.
 - Respect? zei Lynn. Waar moet ik dan respect voor hebben? Voor een geloof dat niets dan ellende heeft voorgebracht? Voor een graftak als Calvin, of voor een analfabete woestijnrover als Mohammed?
 - Dat zou ik maar voor me houden, zei de man. Moslims weten nog hoe zij dienen te reageren op een belediging.
 - Ja, die is leuk, zei Lynn. Omdat het jou als christen niet meer lukt om de medeburger op de brandstapel te krijgen, verschuil je je achter een stel bloeddorstige barbaren. Wat zul jij jaloers zijn.
 - En daar komt het personeel, zei Renee gelaten.
- Een vrouw van onduidelijke leeftijd kwam met ferme passen op hen af.
- Wat is hier aan de hand? vroeg ze.
 - Die meneer daar, zei Lynn, wil ons zijn geloof opdringen.
 - Geen sprake van, zei hij. Ik verlang slechts dat men de Here respect betuigt.
 - Dit is een openbare bibliotheek, zei de vrouw. Als u uw geloof wilt verspreiden, zult u dat ergens anders moeten gaan doen.
 - Zo is dat, zei Lynn. Ik wil hier niet gehinderd worden door een geloofsfanaat. Bovendien staat het mij niet aan dat hij alle moslims op een hoop gooit. Alsof ze allemaal zo bloeddorstig zijn.
 - U! zei de man verontwaardigd. U beledigt de moslims!
 - Ik hoorde je daarnet toch iets anders beweren, zei Renee kalm.
- De vrouw knikte begrijpend.
- Vorige week hebben we ook al een Jehova-getuige moeten verwijderen.
 - Komt dat in de winter niet vaker voor? vroeg Lynn geïnteresseerd.
 - Het is de kou, zei Renee. Ik zou ook liever in een warme bibliotheek zieltjes winnen, dan buiten in de vrieslucht.
 - Nee, zeg, dit is onrechtvaardig! Ik kom hier een roman uitzoeken en die mevrouw daar hinderde mij door luid te praten. De Here kan niet genoeg lof worden toegezongen, maar...
 - Ik heb toch liever dat u gaat, zei de vrouw. U begint weer over de Here. Nogmaals, dit is een openbare bibliotheek. Iedereen moet zich hier welkom voelen. Katholiek, moslim, atheïst, noem maar op. Zelfs protestanten. Uw geloof houdt u maar voor u.
 - U verlangt van mij, mevrouw, dat ik de Here verloochen?
- Ongeduldig trok de vrouw haar mobieltje tevoorschijn. Ze drukte een paar toetsen in en wachtte, terwijl ze de man zwijgend aankeek.
- Jacques? Ik heb bij de romans een zendeling staan die niet wil vertrekken... Nee, heb ik geprobeerd... Ja, een protestant, denk ik. Hij heeft zo'n rare sik... Goed, tot zo.
- Ze borg het toestel weer op.
- Nou, zei Lynn, als u ons niet meer nodig heeft, gaan wij maar weer eens verder.
 - Goed idee, zei Renee. We gaan naar de strips.
 - U blijft hier! zei de man boos. Wat zullen we nou krijgen?! U bent verantwoordelijk voor dit misverstand. Ik eis dat u blijft staan!
- Lynn schudde teleurgesteld nee en zei tegen de vrouw:
- Het is wel een volhouder. Ik wens u veel sterkte.
 - O, we maken dit vaker mee. Jacques weet er wel raad mee.
 - Is Jacques een Brabander? vroeg Renee nieuwsgierig.
 - We zijn hier allemaal Brabanders. Waarom?
 - En katholiek?
 - Vast wel.
 - Kijk, zei Lynn tegen Renee, dit vind ik nu aardig. Een katholieke Brabander smijt een calvinist de deur uit. Dat hadden we eeuwen geleden al moeten doen.
 - Ik dacht wel, dat je er blij mee zou zijn, zei Renee.
 - Ik ben er heel blij mee. Dank je wel.
 - Graag gedaan, vriendin.

- Ik trakteer dadelijk op een koffie met appelgebak.
- Heerlijk, zei Renee. Je verwent me.

De twee vriendinnen knikten vriendelijk naar de vrouw en liepen opgewekt naar de afdeling met detectives en strips, waar zij naar hartelust konden grasduinen in een ruime voorraad voortreffelijke literatuur.